

AKATALPA

Aralık 2017 - Sayı 216

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Halim YAZICI

BENİ EN SON BALIKLAR VAFTİZ ETMİŞTİ

Her akşam gördüğüm rüyanın
içine girmeyi denedim bu gece

Akşamdan geceyi ayıran bu olsa gerek
rüya elimden tuttu ben akşamın sessizce

Gördüğüm, gölgemin suretiydi desem
buna tavşanlar bile güler, dedi Güler

hiç aldırır mıyım ben onlara
soydum çırılçıplak ruhumu doğruca göle

Beni en son balıklar vaftiz etmişti
derim pul pul soyulur bu yüzden

Dağlar şahidimdir buna inanın
bir tek kalsa bile dağı dünyanın

Benden sonra o anlatacak bütün bu olanları
kim ölmüş kim kalmış neden doğmuş kimden

Güneş neden batmış durup dururken
kediler bile ağlamış rivayet olmuş

Uzaklara gitmiş teneke kutular
çivit mavisi uçurtmalarla
alarak yanına sardunyalari
dönmemişler bir daha

Arkasına dönüp bakmamış asil köpekler
rüzgâr adlı bir mevsim koymuştu adımı

Ben çocuktum farkında bile değildim
bütün bu olup bitenlerin şiir hiç değildim

Yine her gece aynı rüya giriyor içime
ne ben onu çıkarıp alabiliyorum dikenlerin içinden
ne o beni çoğaltıyor girdabında ölen arkadaşlarımın.

Hüseyin KÖSE

TENHASI EĞİK AVLU

İkidir kapıyorum yüzümü ellerimle, ikidir kış!
Söyle, yanmış ekinlerde niye otuz kuş
Kahhar ve sarı bir sözün mafsalı asılı göğe?
Niye bu dipten terasa yaralı nazar
Kimsenin ahı kimseyi tutmuyorsa?

İkidir görüyorum yüzünde aynaları, ikidir boş!
Alarak kurşundan bir yol gibi yıllar kristal eşikleri
İnen bir fil sanki böğüren seslerle ejderha kuyulara
Güneşli bir günde kaydı tutulurken kederin

İkidir sıkıyorum avcumu, ikidir taş!
Sanırsın rec'm edilmiş bir ağacın ahını almış
Hançerini uykusunda tanır her ten
Zehri, sınımsıcak sırta yürümesinden...
Akşamına vurur sabahı sırtına ki siz bunu seher sanırsınız
Taş sektirmez suları göllerin huzuru
Yazı da kışı da susuzluğundan bilirsiniz
Toprağa atılmış kramplı remilden

İkidir dinliyorum rüzgârı ağaçlarda, ikidir kuş!
Ve ne olmuş ne bitmiş görüyorum gözlerim kapalıyken
Gül ve ten sanki, ten ve diken, sen ve ben, yani biz
Bu çizikler yalazlı karşılaşmaların incisi birbirimizde bu sim
Şefkatle şehvet arası göçüp giderken bir geçitten

Yaz! Bahar, senin hüznün dediğin şeylere kuşların verdiği
şarkılı yanıtı
Upuzun inanılmış mutsuzluk anları gibi
Aşk ki, bahtın eğik düşmüş tenhası avlulara
Uzatılmış özlemler gibi geceleri ıssızca ranzalara
Sırrın dilden dile bir soluk gibi uçup gitmesidir

İkidir susuyorum harfleri say ki mufassal
Fazla sözden çürümüş bir lügat dilim!

26 Temmuz-1 Ağustos 2017, Gece

Adnan Akdağ, Hüseyin Alemdar, Naci Bahtiyar, Dilek Bayram, Gürsel Bektaş, Büşra Bilgiç, Ünsal Çankaya, Ahmet Çınar, Sezen Çiğdem, Deniz Dengiz, Ahmet Şerif Doğan, Sema Enci, Altay Ömer Erdoğan, Barış Erdoğan, Osman Serhat Erkekli, Nihan Işiker, Ayfer Karakaş, Nevzat Konşer, Hüseyin Korkmaz, Hüseyin Köse, İbrahim Oluklu, Ozan Öztepe, Hüseyin Peker, Mervan Söylemez, Kâzım Şahin, Şerif Temurtaş, Hakan Unutmaz, Halim Yazıcı, İrfan Yıldız, Felek Yılmaz.

GENÇ ŞAİRİN TANINMAYAN “YENİ”Sİ

Hakan UNUTMAZ

“Yeni Türk Edebiyatı” denilen olgu lise ve üniversite eğitiminde Tanzimat’tan başlatılır. Genellikle İbrahim Şinasi’den itibaren işlenen konular, eğitim-öğretim döneminin zaman koşulunun yetersizliğinden midir, bilinmeyen nedenlerle Nâzım Hikmet Ran ve sonrasına bir türlü geçemez. Merakı sığ olan sistem kurgulu öğrenciler ise yazınımızın sadece bu dönem içerisinde dönüp durduğu hissine kapılır, kapılabilir. Bu saatten sonra ellerine geçen tüm kitap, tüm neşriyat onlar için bir kâğıt iklimi, bir orman yangınıdır.

Edebiyatımızda “Yeni” sıfatını alabilmiş her dönem, geleneği duygusallıkla örmüş olan edebiyat erklerine karşı bir devrim görevi üstlenmiştir. Tanzimat olsun, Garip olsun, İkinci Yeni olsun hemen hemen kabul görebilmiş tüm akımlar, buldukları soyut konuma gelene kadar taşlanmış, haşlanmış, hor görülmüştür. Yenilik sadece edebiyatta değil hayatın her yerinde kolaylıkla sindirilebilecek bir tat olamamıştır. Günümüz genç şairlerinin şiirimize sokmaya çalıştığı her imge ve biçim de bazı dillerde kekremsi durabilir.

Sosyal medyada arkadaşlık ettiğimiz bir edebiyat akademisyenin serzenişi üzerine kendisiyle tartıştım. Bu arkadaşım, doksan bir yaşındaki eski hocasının şiir üzerine kaleme aldığı eleştiri makalesini bir kitapta topladığını ancak kitabın gerekli ilgi görmediğini yakınlıkla anlatıyordu. Yakındığı iki kesim ise yayınevleri ve günümüz şairleri / okuyucularıydı. Ülkemizdeki çoğu yayınevi edebiyata ticari işletme gözüyle bakmaktadır. Bu bakışın doğruluğu sayfalarca, kahvelerce tartışılabilir ama emekli olan çoğu insanın bile ekonomik özerkliğe erişemediği bir ülkede hayırına, zararına kitap basımı yapılamayacağı gerçeği kaya gibi suratımıza çarpar. Yayıncılık işi yapan herkes eline gelen dosyanın satışının olup olmayacağını adından öte bilir. Perakende, internette, kitap fuarlarında ilgi görmeyecek bir eser ne kadar nitelikli olursa olsun kapıdan geri dönecektir. Eş dost hatırıyla veya cepten çıkan matbaa ederiyle basımı yapılan bir kitabın ise büyük ses getirebilmesi tamamen şansa bağlıdır. Bu yüzden yazara veya yayınevlerine kızmak anlamsızdır. Günümüz şairlerinin / okuyucularının ise bu tür bir kitaba ilgisiz kalmasının birçok nedeni vardır. En büyük nedenlerden birisi, kitap içeriğinin çoğu genç dimağ için yeterince ilginç olmamasıdır. Yaş konusuna takılmayalım. Nice genç bedenlerde pula dönmüş ruh izleri gözetlenebilirken nice yaşını kutlamış beyinlerde de aynı on beşi doğumlu hükümdar keleşliği çırpınabilmektedir. Ancak bir edebiyat içerik tasarısında yaşlanmaya başlamışsa, bu hususta hücrelerini yenileyememişse toprağa yüzünü döner. 1940-45 şiiri üzerine yazılmış makalelerden oluşan bir kitabı 1995 doğumlu bir kuşağın okumasını sağlayabilmek için iskelete dokunmadan gerekli dil uyarlamaları, gerekli suya gitme öngörmeleri yapılmalıdır. Ayrıca o genç şairi, adı duyulduğu anda yok sayarak düşülmüş olan yanlış sonucunda şiirimizin tarih beygiri gibi kendi çemberinde dönüp durması beklenen bir eylemdir. Hakkında yüzlerce araştırma yapılmış, oturumlar düzenlenmiş konular üzerine ısrarla yazmaya devam etmek temcitten kusturmaya kadar varabilir. Bu tür eserlerin al gülüm ver gülüm şeklinde aynı kuşak ellerinde gezmesi gayet normal bir durumdur. Okuyucu kendinden bahsetmeyen, aynasında kendini göremediği eserlere kolay kolay ısınmaz, empatiyle bakamaz.

İbrahim OLUKLU

BANA DA UĞRAYIN

Bana da uğrayın arada bir
Gülü sormaya
Hatır gönül demeden attığınız
Bir eşyanız vardı hani
Hani elleriniz kaya tuzuyla sofraya tuzunu buluştuyordu
Siz baktıkça
Yeşilden siyaha dönüyordu zeytin tanesi
Yazdıkları sabıka kayıtlarına geçiriliyordu yazarların

Oralardan, buralardan gülü sormaya

Öğrencilerimle aramda on yaş bile olmamasına rağmen onlarla bazı yazın konularında ters düşebiliyor, şiddetle tartışabiliyoruz. Dağarcık evriminin en uçta tamamlanıyor olduğu bir çağda şiirin içine de yeni kelimelerin, yeni düşlerin girmesi kaçınılmazdır. Geçmişten günümüze yan anlamlı tarih kitabı olarak görebileceğimiz şiirin güncel kıstaslarla yazılması gayet olağan bir durumdur. “Bizim dönemimizde böyle şeyler şiirde hiç olmazdı, bunlara şiir denilmez!” gibi söylemlerin sahiplerine hatırlatmak isterim, o dönemde sosyal medya da yoktu, bilgiye ulaşım da zordu. Bunu diyen eleştirmenin de bu demeci kendi döneminde var olmayan sanal mecrada vermesi ayrı bir ironi. Binlerce yıl aynı kelimelerle, aynı çağrışımlarla şiir yazılmasını beklemek komiktir. Bir bakıma matematik olan şiir duyusunda her problem sonrası aynı cevabın doğrulandığını gören genç şair, bir süre sonra soru çözmekten sıkılacaktır.

Cengiz Gündoğdu, “Estetik Kalkışma” kitabında: “...okullarda okutulsun diye üstünkörü yazılmıştır bizim tarihimiz.” der. Katılıyorum ve artırıyorum: Bizim yazınsal tarihimizin de üstünkörü olmasının, ders kitaplarında yerinde saymasının, bir türlü kozasını yırtıp evrensel edebiyat içerisine uçamamasının en büyük destekçisi de bu “yeni” karşıtı edebiyat egemenleridir. Rilke hakkında bilgi edinmek isteyen bir genç, arama motorunu kullanarak bu bilgiye en fazla iki dakikada ulaşabileceken bu egemenlerin isteği bilginin sadece kendi kitabından veya imtiyaz sahibi olduğu dergiden alınmasının dikteliğidir. Sanal kusurun tehlikesinin elbette farkındayız ancak nesnel cümlelerle yazılmış bir kitapta veya dergi ürününde de korkunç yanlışlar olabileceğini biliyoruz. “Sen ne anlarsın...” sistemiyle kendi okuyucu kitlesini günden güne eriten bir zihniyetin yazın tarihinde neler yazılması gerektiğine karar verme saltanatı elbet yıkılacaktır.

Sözün özü, hepsi için geçerli olmamak şartıyla “yeni”likler gelişimi yüceltir, doruklaştırır. Denenmeye çalışılan yeni nazım şekillerine, imgelemeye çalışılan her yeni düşe ketlerle kurulmak büyük bir hatadır. Tanpınar’a sövmeye çalışan, Kanık’ı dövmeyen çalışan, Eloğlu’nu bölmeye çalışan zihniyetle bu zihniyet arasında bir fark yoktur. Etkilediği şairin, bir önceki kuşağın eskisini kırarak bugünlere geldiğini unutan herkes tozlanmaktan kaçamaz. Hücre yenilenmezse ölür, şiir yenilenmezse kurur.////

AZRA'NIN PARMAK UÇLARINDA ZAMAN

"bütün oğullara ve kızlara"

azra'nın parmak uçlarıyla yarabandını kaldırıyorum
bulanık bütün önceleri temize çeken içimdeki o kederli
bahçe
çocukluğun gizlenmiş rüzgarını açık ediyor
bir avuç toprak alıyorum üstünde babamın ayak izleri
tanrınıninkine denk
yüzünün gölgesinde henüz yakılmamış köyler
gidilmemiş kentler ve onların soylu korkuları.
sıvası yaşamaktan dökülmüş duvar resimleri
programlanmış şehirli
kuşlar, parklar, cadde boyu gri yüzler
her mevsim tanrıya sıkılan kurşun
her mevsim çocuk katlinden yükselen
her mevsim alfabetini unutmuş çılgılık.
ruhumuzdaki o uçsuz uçurum
o harabe gemi
hatırlatıyordu lavabolarımızı tıkamış vakitleri.

azra'nın parmak uçları ince mi ince
parmak uçlarında annem sardunyalı suluyor
okşamanın yeşil tonu
annem bir şiire benzediğinden habersiz
söküklerini dikey evin
ben resimler yapıyordum
aydınlığı biri unutmuş
aydınlığı bir dağ başında
bir dağ başında bir kuzgunun nefesinde
aydınlığı biri unutmuş yapıyordum
bir çatlaktan fişkıran biçimsizlikle.
entarisini boyunca bir kızda unutmuş biri
kızın zamana kafa tutan gülüşünde aydınlığı,
bize açılmamış kapılar bağışlayan
ve gidilmemiş yolları topuğumuza vuran
entarisini boyunca küçük kızın
dibinde cenneti gördüğümüz
berrak ırmaklar gibi gülüşünde.

azra bir söğüt altında oturmadı hiç
bir güle benzetiyorum parmak uçlarını
şehirli özlemler biriktiren söğüt görmemiş bir gül
beyaz mı beyaz.
dünyanın kulağına fısıldadığı tüm acılardan uzak
koparılmayı henüz öğrenmemiş bir güle
-hiçbir gül başka güle bakıp açmaz.
ben yine resimler yapıyordum -kederli
bir duvarın, bir çalmanın gölgesinde
alfabenin ilk harfinin izni
alfabenin son harfinin gölgesinde
sabahın hâlâ saat beşinde gelen
bütün dönmeyenlerin ölü olduğu
dönmenin her şeye dem
her şeye merhem olduğu resimler.

GECELERİ

Her şehrin gecesi kendine gelene bir mesel gibidir
Sevişmek ister.hancı yosmasına benzer de; kül gibi sarartır
benzini
sen karabasan dersin, o "hoş geldim!" der.

Tanrı'yla benim aramda geçmişçesine gizlediği
örtü altından göstermekmiş bir kadehi,
bir günahmış,
kar gibi yağarmış, siyah gibi sağanakmış,
erimez, tükenmez, sabaha çıkmaz!

işte; yaslanıp ağırlığıyla böyle yaralar,
geceleri!

kül mü, gül mü?
bu ne buhran, ne tecavüz, ne tufan!
cellat olsa yakmaz kokusuyla
cehennem dedikleri ki, ateşsiz
bir ateş ki, dumansız
kitapsızım ki, bu şehir kitapsız

"sadece geceleri"

"Geceleri"

çalılıklara değen kır rüzgarı kadar fazlayım
azranın parmak uçları suya benziyor
uzak türküler taşıyor bundan haberi yok
kılcal damarları gözünde sarmaşık olan kadınların türkülerini
mayo giymemiş çiğdem kokulu kızların ürkek gülüşlerini
annesizliği yazan şair sözlerini
darp görmüş
harp görmüş
patlayışlar ve parçalanışlar görmüş sözleri taşıyor
azra'nın parmak uçları ipince
kesikler ve kanayışlar taşıyor.

yokuz diyor –altımızda yokluğun atı
irkilmiş bir zamanın içinde dört nala yokuz
bütün ahlak yasalarını yakıp sönmeyecek kadar yok
içimizdeki o küskün tanrı
azra'nın parmak uçlarında bir mavi umman
bir mavi bomboşluk.
sen ki tükenmeyen karışıklık
sen ki ölememenin çırılçıplak biçimi
insanın özü nedir?
bir kuş ürküntüsü mü
aydınlığın kanatlarında unutulduğu?
tiksinçli bankalar ve onların karabatakları
yürüyüşlerin mezar olduğu ışıklı caddeler
klakson sesleri ve bütün kırmızı ışıklardan uzak
azra'nın parmak uçlarında henüz gidilmemiş
sımsıcak bir yaz içimizin kayrası.

24 Ekim 2017

TİN VE ŞİİR

Hüseyin ALEMDAR

Güz ve sonbahar derken kendimi varoluştaki *yokoluş*'a terk ettim! Tamam, her şair varoluşa yazgılıdır, yokoluşa değil! İyi ki de harfler dini *mâsivâ*'ya aitim artık; din de sözcükler de tinsel silah. Hüseyin'deki kerem bozlaşığı, ruhtaki hüseyini boşluğu *söz*'e, *yazı*'ya ve Allah'a yakın olmak *dûrâ* dur defterlere, kâğıtlara ağlama[m]k işte! Söz'de öteki olmak, yazı'da sözcük sözcük, tümce tümce ruh levhasına dönüşmek; Allah'a yakın olmak da uzak olmak da şiir ve dualarla mümkün. İyi ki şair olmaktan öte büyüden yapıma defterlerden taşmış şiirim: Her şair kendinin gafi ve kendi dininin çürüğü nasılsa! Neyse ki şiirdeki güz ile sonbahar şairler sayesinde haddinden uzun. S. Mallarmé'den Yahya Kemal'e, V. Hugo'dan Cahit Sıtkı Tarancı'ya, P. Verlaine'den Fazıl Hüsni Dağlarca'ya uzamına ve uzağına yaslandığım kalbi hüznün mürekkebi tüm şairlerim birer uzun sonbahar.

1

İyi ki de içimin dört kelâmı-kadım şair kadınından biri "*Beni sorarsan/Kış işte!*"* demiş, gitmeden az önce. Sahi, ellimi devirdim devireli Hüseyince iki zaman kipi uydurdum kendime: *Az önce* ve *çokşimdi*; azdaki çok, çoktaki az gecikmiş dünya sevabı bu işte. Hazsı yokoluş bu işte! Varsın yokoluş kışa dönüşün şimdi ya da isterikli yarın! Tin ve şiir, ten ve gölge için kışa ve ölüme gömülmeye hazırım. Yeter ki aşk ve dirim ten ve tin hazzı versin. Şiir tin ve tenden yapıma metaforik bir yaratıya dönüşüp gelsin, hemen gelsin. Ah, başlamışsak ve istemişsek bitiremeyiz umutsuzluğu!

Şiir mi, umuttan çok umutsuzluktur elbet. Şiir benim mutsuzluk çiftçim sahi; kalem ve pulluktaki cesaret, kâğıt ve başaktaki kasavet, orda, *yokilçe* Gebze'de!

2

Dâne ve dantelden deniz kabukları bozkırda, şiir ve pelikül paradoksu Ahmet Uluçay'ın bozkırdaki deniz kabukları ve Tepecik köyü yası bütün bunlar sanki; her dâne ve dantel varolmanın tırnağı ve yokoluşun kılçıkları. Yaşamalardaki ölüm, ölümdenki yaşamlar bir tek şiirde mümkün. Ne zamandır kilitli ve âsû ten ve tin çekmecelerim. İki tinsel varoluş aşk ve ölüm, uzunlamasına: "*Yara! Seni ellerimle ben açtım/İyileşmek yok güzel bir doktora aldanıp*"** Her şiir bir yara, birkaç iyileşememek öyle ya!

Şiir ki yanlış bakışın çiçekleri; güldeki karanlık leylak, günbatımındaki seheri zambak. Ben gitsem de bil ki dönerim ey şiir ehli; şiirin her daim bir görüntü sanatı olduğunu anlat gençlere ve genç ölüm[lü]lere. V. Mayakovski ve A. József ki, şiir söylemekten çok duyma-duyurma sanatıdır deyip dönerler bir gün belki. Biraz da *dönersen ıslık çal*'dır şiir, unutmam!

3

İyi ki de dünyadayım ve cennette. Şiir de varsa, cehennemim Allahını yapmak elbette ki şair meziyeti. Değil mi ki bu dünyadan, sevabı ve günahı ölçe biççe göğe nakşeden bir Turgut Uyar geçti. Biliyorum ordasın ve *Dünyanın En Güzel Arabistanı* da orda, keşke yerinde dursa *Büyük Saat!* Turgut Uyar ve şiir sayesinde, iyi ki de hem Müslüman hem kâfir her şair. Şimdi daha bir Müslüman daha bir kâfir olup ten ve tin çarpması biraz daha göğe bakalım: "*Senin bu ellerinde ne var bilmiyorum göğe bakalım/Tuttukça güçleniyorum kalabalık oluyorum/Bu senin eski zaman gizlerin yalnız gibi ağaçlar gibi/Sularım ısınsin diye bakıyorum ısınıyor/Seni aldım bu suntuurlu yere getirdim/Saysız penceren vardı bir bir kapattım/Bana dönesin diye bir bir*

kapattım/Şimdi otobüs gelir biner gideriz/Dönmeyeceğimiz bir yer beğen başka türlü sü güç/Bir ellerin bir ellerim yeter belliyelim yetsin/Seni aldım bana ayırdım durma kendini hatırlat/Durma kendini hatırlat/Durma göğe bakalım!"***Ah! Ne kadar gitsek döneceğimiz yerle dönmeyeceğimiz yer bir yerde çakışıyor işte Turgut Ağabey. Aşkta mıdır, ölümden midir, şiirden midir bilinmez.

Şiir ki, Turgut ve Edip gitti gideli *Aşkî* karanlık ve çakışık bıçak!

4

Her şair her şiir gökte bir taş gibi. Şiir aşkın ve aczin, hazzın ve hüznün, zevkin ve zehrin çocuğu; unutmam! Dur ve şiirin gönderine bak ey genç şair: Bile doğru bile yanlış, hayta ve hakiki her şiir gözyaşı ve ruh tabancasıyla yazılır; sonrası ruhü'l nefes ve kâğıttaki göktaş. Şairin *mâsivâ* göğünde; her şiir her serzeniş günah hafifliği, sevap serinliği.

Ey genç şair! Her şiir bir yâd, her hüsn-i lâl şiir bir yalnızlık taşı işte: Gözden kalbe kalpten göze iç içe iki ağırdır şiir; kalbin ve gözlerin kıblesi ki *şiirtaşı*, içte.

5

Her şiir acı bilgi, acı buluş; yalnızlık ve sevgi[li]sizlik fırtınası. Yine de defter arasına ve zarf içine güneş koyar şair. Ki, şairine rağmen güneş taşıdır her şiir; top top şiirtaşı. Azdaki çoktur şiir demişsem ve *çokşimdi* az güzeldir elbette. Git gel ya da *dûrâ* dur taşlarım bak Zülâl, her taş lâl ve zül'm! Senden ve dünyadan önce ölürsem göz ve kalp çivileriyle eksik ya da fazla doldurduğum tüm idman defterlerimi sadece V. Mayakovski'yi göstermek isterim! Ölüme hiç eşyasız ve hiçliğin başyapıtı tacıyla gidenler büyük şairdir: "*Bak!en sonunda başardım [ölümü]/kâğıda mihla beni sözcük çivileriyle!*"****

Allah'a rağmen ölüm de aşk da, orda; başyapıtın Allahı yalnızlık da! Biliyorum.

6

Ontolojik ve metafizik iç rekabete rağmen yazma-yaratma ediminin doruk noktası şiir elbette. Dosttan çok düşman kazandırsa da şiir hâlâ bir dünya imkânı, her hücreyi heves ve jest hayat imkânı. Do ve "dan!" sesi verdikçe bana daha çok ömür kazandır ey şiir! Söz; senden önce ölmeyeceğim!

Ah! Şeytan ve şer cümleleri beni terk etmeden ölümün yasakla bana--

7

Biliyorum, hem ordasın hem değilsin! Şiir biraz da hiçliğin ve nedensizliğin çiçeklenmesi, tende ve tinde!

∞

Ağzıma ve burnumun ucuna kadar *gepgeç* olabilirim belki, keza kasıklarım dek; gel gör ki son dört harfine geldim ömrümün ey Zülâl! Şimdiden Z'den fiyakalı bir sonsuzluk yap bana. İki şey sevap ve günah her şeydir; gençliğimin ömrüme en uzak harfi gibi duran T'nin içini sıkı sıkıya doldurmalıyım tin ve ten harfleriyle, şimdiden. Ah! Tam burada bu yaşımda içimin ruh tabancasıyla yazdım işte şiirin yeni tanımlarından birini buraya: Şiir; terk jesti, teşekkür şaşılığ, tefekkür gömleği!

Gebze (Yokilçe), 31 Ekim 2017

*) Gülten Akin

**) Orhan Göksele

***) Turgut Uyar

****) Vladimir Mayakovski

ŞAİR AĞAÇLARIN ALTINA YAKIŞIR

Şair ağaçların altına yakışır
Ayakların altına değil
Sözün erdemine durmalı
Kuru belagat
Bülbül olsa şiir değil
Güce değil seviye eğil
Etkilenmez, ıslanmaz, yanmaz
Çamur olmaz, susamaz
Ağzıyla kuş tutsa şair değil
İnce, narin bir şarkı
Üstüne düşen kar serpintileri
Ve çisentiler ruhunu saran
Yalnız senin değil
Şair bilincinde evreni taşır
Kayan yıldızları
Saçları bozuk ağustosu
Tarayacak yoktur galaksilerde
Göksel kıvamını bulunca şarap
Tut ve billurlaştır
İçindeki sözcükleri
Salla sonsuz evrene
Özünü bul
Toprağın görkeminde
Taşa yer, suya oluk
Sal çaykaraların sevincini
Çamları ört üstüne
Bin bir kelebeği
Ahşapta yaşar şair
Ayakların altında değil
Toprakta oturur bakır
Işık saçar açık şeftaliler
Akan suyun yamacında
Sakız atan çamlarda
Doğanın görkemine katılır
Çağlayanlarla döner
Öbek olmuş çiçeklerle
Mavi kuş kahverengi olur ikindiyyin
-Yeşile dönüşür ince bir lâci
Bir su eğimi, ay-ışığında sütsü
Çiçek-açmaları zamanın
Yürür mor-ötesi ovalara
Köprü-altında değil
Sandalyelerin altında değil
Sözcüklerin sonsuz düzeninde
Gizemleri vardır kabukların
Bilinmez aralıklarda dönen rüzgâr
Ey mızrabında dağ yolu taşıyan
Meralarda yürür bilge çoban
Her gün yeni bir alfabe kavalda
Güneşe dayanır yüzü
Fırtınalarla oynasır kedi
Kışın ve yazın kâğıtları
Benzer yaylada güneşe
Dikenlerle güller gibi
Yakışır kam ve kopuz
Yürür ilkel atlar
Ve büyüü lir'in
Yeryüzünün çılgınlıkları içindedir,

ŞİRKE BULANMIŞ

Tüm yaralarımı topladım dallardan, heybem yırtık
Ağaçlarım bir dolu yaprak, sararmış
Sen benim şifacım, ay dolsun küle

Topal bir kedim var, kılavuzum severken
Yolum kendi içinde kaybolmuş bir Yusuf
Sen benim ilacım, ay doysun küle

Açık bırakılan zehrini soludum sulardan,
Yönünü yitirmiş bir pusulanın kör gözüyüm
Sen benim harcıma, ay doğsun küle

Müridine aşık bir derviş öldü heybemde
İlaç da sen, harç da sen, şifa da
Yusuf'un duası dudağında, öpsen geçer yaralarım

Sen benim ölüm fermanım,
Sen benim isyanım, şirke bulanmış gönlüm

Çağ dönümlerinde yaşar
İlkel koşmalarla
Dağ çılgınlıklarıyla sağlar
Zamanın düzenini
Kuyulara düşer Yusuf gibi
Topukların altına değil
Ey tenteleri ışık
Harfleri yıldız olan
Ey seslerin salkımını
Suların eğiminde taşıyan
Onurla dokun gerçeğe
Taşlara gizlenmiştir yolun
Yalvarma filtrelelere
Sol memelerin girdabında
Sağ göğüslerin uçurtmasında
Mermere dokun eski şadırvanlarda
Sevişken oluklarında çimenin
Susaklarla duvarda asılı
Ot örtülü ot yataklı kutlu evde
Ahşap sözcüklerle döşenmiş yer
Ahşap katları yapılmış göksel tavanın
Susuz harfler eriklerin göğsünde
Verimli memelerinde iksirin
Salladı yeryüzü beşiğini evren
Alladı pulladı gökleri
Büyü bin yılda yetişen fidan gibi
Em huzmesini göklerin,
Litre değılsin, filtre değılsin
Basamak değılsin, ayaklık değılsin
Aylak değılsin ayın altında
Toprağın bilgeliğindedin
Açıktan dosdoğru yürüt gemini
Ağaçların altına yakış
Kayalıklara mezarların sessizliğine
Ve sırrını tut kızıl meşelerin

EBEDİ AMA KÜÇÜK OLSUN:
MUTLULUK
HAKAN UNUTMAZ'IN AKSAK
FABL'INDA YOLUNDA GİDEN
ŞEYLER

Hüseyin PEKER

Hakan Unutmaz'ı yazdığı gazete yazılarından tanıdım ilk. Denizli'de yayımlanan Genç Çivril gazetesinde yüksek sesle yazılar yazardı, yakın dönemde. Sonrası şair olarak ortaya dökülmesi kısa sürdü. Kelimeleri gazete yazısında da olsa, özenle bitişirmesinden, yaklaşacağı konuları birbirine özgün şekillerle ilişkilendirmesinden fark etmiştim onu. Şiire dönüştürünce yeteneğini, farklı bir tınıda boy verdiğini de görmedim değil. Biçimsel ağırlıklı, deneye varan çapraşık bir tarzda anlatan bir yöntemle yakın duruyordu. Hayranlık duyduğu ağbi ozanlarından değil de, genç kuşak deneyci arkadaşlarından boy alıyordu. Genç şiiirden uzak durmayan bir yapıyı filizlendiriyordu, bu bakımdan şiiirde büyümesi biraz zaman alacak gibiydi. Zor bir yolu seçmişti. Hem de çetrefilli.

Kendi gerçeğine özgün kalemlerden yaklaşıyor, yığma modeline benzer, türlü nesnelere, edimler aracılığıyla konusuna ayrı bakışlar getiriyordu. Farklı ışıklar yakıyordu, yaklaşacağı konulara:

“el çekimi baharatını hissederim dumanından
üşümeyeyim diye yüzüme yaslanan çorbanın” (Aksak Fabl, s:12)

Şimdi burada duralım: Bir çorbayı anlatıyor, hayatın bir ayrıntısı işte. Zaten Hakan Unutmaz'ın sık sık uğradığı yer, ayrıntıların yarattığı öfkeler ve hayat çalınları.

“kolay geçmez soba deminde ısıtılmışı
pazar üstleri sağlamını bilir babalar mandalınının”

Baharatla başlayan ayrıntı eklememesi, mandalina ve baba ile çeşitlilik kazanıyor:

“o yüzden severdim hasta olmayı bazen
yedirilirdi çünkü bana
kabuğu yırtılmamış araba tekerinde ve
ezilmiş yerinden bile soyulabilen”(aynı şiir)

Sekiz dizelik bu şiirin adı ‘Mutluluk Ebedi Küçük Olmalı’. İyimser bir tanımlama, ama Ebedi ve Küçük kavramlarının aynı başlıkta yan yana anılması; bir şeyleri bozma, değişik biçimlere sokma hevesinden kaynak alıyor. Hakan Unutmaz düz yürümeyi sevmiyor şiiirde. Anlatacağı olay dizileri bol ve katmanlı ama onları değişik ritimlerde, özgün şekillerde sunmaktan yana. “palaz bir süvariye vahaladığım cinselliği” bu denli karışık alanlara bile varabiliyor anlatım. Ya da “boş da olsa her cümlemin kahramanı vardır ve her kahraman her mevsimde üşümeyi bilir dudaksızca söylenen” (s:20) Dudaksızca demekle şiirini Ece Ayhan'ın şekil şairi olarak anlatımına yanastırıldığı belli. Kısaca Unutmaz, anlatım olanaklarının her türünü denemekten, şiiri yeterince bozarak ortaya koymaktan yana. ‘Vahaladığım’ gibi zor anlama koşturan bir söylemle ortaklaştığına bakılırsa, okur yorulsun diyen bir zorlama içersinde dolaştığı da görülebilir.

Hüseyin Cöntürk – Haluk Aker mektuplaşmalarını içeren Eleştirmenin Arzusu (YKY, 2015) kitabının 125. sayfasında Cöntürk'ün söylediği satırlar geliyor akla:

“Beni şairden çok şiirler ilgilendiriyor. Bir şairin şiir gücü var da üç beş güzel şiir yazabiliyorsa, güzel şiirleri rastlantı değilse, berbat çok berbat şiirleri olsa da, o şair bence ilginç oluyor, onun kötülerini tümüyle görmezliğe gelebiliyorum.”

Hakan Unutmaz her telden deniyor. Yaşamda karşısına çıkan (ki dünyası dolu ve etkili bir süzgeçten geçirilmiş) her türlü sahne onun bir ses yaratacak kadar yakınında.

“nice kayaları deldi süpürdü parlakpınar
yangın arefesinde otlatılmış semiz bebelerden
kıyamet çalarak” (s:28)

Unutmaz, denizin içinde hırçın dönüşler yaratarak, dikenlerini dalgalarla yumuşatan bir kaya balığı gibi, çırpınan bir şiirin sesini yeğliyor. Modern görünmek uğruna ödün vermek bile, onun şiirine katkı sağlayan unsurlardan ilki.

Cöntürk, Aker'e yazdığı mektuplarda Osman Olmuş'u okuduğunu (s:298) Sunay Akın ve Oğuzhan Akay'la, hatta Ercüment Uçar ile aynı çizgide olduğunu söylüyor. 1992 de okuduğu küçük İskender için de; üç-dört şiirini okuduğunu, içinde saydığı şairlerle fazla ortaklık bulabileceği için okumayı ertelediğini, ama okumayı sürdüreceğini ekliyor. İzzet Yasar için de ilginç bulmadığı konulara da girdiğini söyleyen eleştirmen, Yasar'ın ilgisini çeken ama yakın konuları hatırlatan bir ozan olduğunu söylüyor. Ece Ayhan şiirine de bir türlü tam ısınmadığını sözleri arasına ekliyor. Cöntürk ayrıksı bir eleştirmendi tabii. Beğenileri tomlarla çelişkiyi içinde barındırdığı halde farklı yaklaşımlarıyla, kendine özgü'lüğüyle bugüne kadar yeri doldurulmadı:

“İskender benim için yarına bırakılmış bir yazar. Batur ve Mungan da öyle... 26.10.92'de bakıyorum küçük İskender'e ilişkin konuşurken Turgut Uyar'la bir paralelliğini / benzeyişini yakalamışsın. (Hüseyin Peker de ben İzmir'deyken İskender'i bir bakımdan Cansever ve Uyar'la aynı kefeye koydu, haberin olsun) Bizde şiir eleştirmensizdir sanki. Roman ve öykü sahiplidir.” (Eleştirmenin Arzusu, YKY, 2015)

Şimdi k. İskender'i şiirde yarattığı iz'in örneklerinden sayacağımız Unutmaz, daha da ileri örneklerle bir gezintinin arifesini yazıyor.

“ayıba hürriyet vermişler mart bitince ‘mırnav’
ilk maddesi anayasasının ‘mırnav’” (s:40)

Unutmaz'ın kullandığı ham maddelerinin aralığında ironi de koşturuyor elbet. Ama daha çok onun şiirini gazeteci el çabukluğuyla, dünyayı gösteren bir gözlemcinin, gözlük camları silinmemiş aralığında baktığı bir çırpınış olarak izlemeliyiz. Daha derli toplu şiire çalışma olanağı varken, bu kadar dolgun imgelerle işi çarpıtmak ona yara sağlayacak mı? Şiiri aksak değil ama riskli bir alanda koşturuyor. Kullandığı denizin bile kirlilik ölçümünü yapmayan bir kaya balığı o nedense; çırpınıyor, görüldüğü yerlerden emin, görülmediği alanlara ise boş ver diyen..

Ozan ÖZTEPE

MEMLEKETİMDEN İSYAN MANZARALARI

XLIV. GREV

Sekiz gün üç saat ondört dakika evvel onsekiz işçi kardeşim ile başladığımız şanlı grevimiz umulmadık talihsizlikler sonucu an itibariyle nihayetlenmiştir. İşçi kardeşlerimle oluşturduğumuz kuvvetli dayanışma ruhu gün be gün yerini keçi inatçılığına ve adam sendeciliğe bırakmıştır. İlk gün bin bir emekle hazırlanmış olduğumuz pankartlarımızın uzak mesafeden okunamadığının anlaşılması ve akşama doğru bardaktan boşanırcasına yağın yağmur sonucu boyalarının akıp sloganlarımızın tamamen görünmez olduğunu fark etmemiz aramızda ilk homurdanmaların çıkmasına sebep olmuştur. İkinci gün öğle yemeği sırasında bir grup işçi arkadaşımızın yemeklerini caddenin başında bulunan Burger King'den sipariş etmeleri anti kapitalist duyarlılığı hiçe sayma şeklinde yorumlanmış ve üç arkadaşımız aramızdan ayrılmak zorunda kalmıştır. Dördüncü günün sabahı ilk gün yağın yağmurda iliklerine dek ıslanan altı kardeşimizin; evvelinde küçük hapşırıklar ve tıksırıklarla başlayan, akabinde zatürre başlangıcına çevrilen rahatsızlıkları sonucu karga tulumba Çorum Devlet Hastanesi'ne taşınmaları direnişimize ölümcül darbeyi indirmiştir. Altıncı güne girdiğimizde dolgun maaşlarla kandırıldığını tahmin ettiğimiz üç genç arkadaşımızı karşı imalathanenin üretim parkurunda çalışırken görmemizin bizi ne kadar derinden yaraladığını burada uzun uzadıya anlatacak değilim. Eşlerimizin el emeği göz nuru ile diktikleri grev önlüklerinin her oturma kalkma sonrasında bir parça daha dikişlerinden ayrılması ve nihayetinde yedinci günün sonunda üzerlerimizden sarkan kumaş parçaları halini almaları ben hariç tüm işçi kardeşlerimizin tepkisiyle karşılanmıştır. Şanlı direnişimizin sekizinci günü olan perşembe gecesi gerek anlattığım bu şanssızlıklar gerekse ailelerimizden gelen yoğun baskı sonucu grevi sona erdirmiş bulunuyoruz. Son güne dek yanımda kalan beş işçi kardeşimi gözlerimden öperim.

Felek YILMAZ

KURUMUŞ ÇİÇEKLERİN HATIRINA

Cebinde kurumuş çiçeklerin rüyasını taşıırken
Öldü...
Sarı çiçeklerin pazar yalnızlığını paylaşmayı
Bir iki dosta Samsa'nın hantal çaresizliğini anlatabilseydi.
Ölümün izdüşümünden anıları kurtarabilir miydi?

Buharlaşan su tanelerinden fayrap
Kurumuş çiçeklerin gölgesi
Yüzüne dolanan narin soğukluğun öze ilişkin taneleriydi.
Öldü, hatırlanmayan bir anın kıvrımında...
Oysa, herkes bilirdi yüzündeki çengelli mutluluğu
Kurumuş çiçeklerin hatırına

Deniz DENGİZ

GÜZ ZAMANI ŞİİRLERİ

DERE

Ben küçük bir dereyim
Bir çocuğun ayaklarını serinlettiği

BULUT

Ben acı dolu bir bulutum
Aklımın kuşlarıyla konuşan

NEHİR

Ben sıkıntılı bir nehrim
Kırlarda yürüdüm durdum

GÖL

Ben karanlık bir gölüm
Küçük mutsuzluklarla büyüdüm

GÖKYÜZÜ

Ben gökyüzünün yalnızlığıyım
Dağların sokaklarını gezerken

Adnan AKDAĞ

DÜNYA İŞLERİNDEN DAHA ÖNEMLİ DÜŞLER

Memeleri güneş saatli
Her sabah işten önce
Gün kondurur dudağıma

Memeleri hale gezegen
Her gece düşten önce
Yasa doğurtur adıma

Sırtında kum saati var
Bengi akmakta, Bazı
Okyanus sayıklayıp uyanmakta

şurası boşluk
yumruğun gidemediği aynalık
dolanır ruhlara tanım bulmaya

İmdi suretin var beni tutmakta

İKİ SEVİL AVŞAR

Osman Serhat ERKEKLİ

I/Yaşama Dokunmak İçin'in Kahramanı Sevil

"Bir ruh hastası olmak nasıl bir yük" diye başlıyor kitap. Aynı Dostoyevski'nin başlayışları gibi. Belki Raskolnikov'la karşılaşacağız. Ama yaşlı kadını değil kendini "öldüren" bir Sevil ile. Sevil bu otobiyografik romanın hem yazarı hem kahramanı.

Hastalığı konusunda, manikdepressif (bipolar) hakkında ve genel olarak delilik hakkında yeni görüşler sunuyor Sevil:"Delilik şablonlara sığdırılabilecek bir durum değildi ki" diyor. Evet biliniz her hasta biriciktir. Ama Sevil'in batılı bilim adamlarınca çalınmış, çalınacak olması muhtemel yeni görüşü şu:"Kusurlu tek bir ortak gene sahip deliler ile dâhiler oidipus-elektra öncesinde bir annenin hayranlığını kazanma dönemi yaşanılır" Sevil Avşar'a göre anal ve oral dönem saplantıları deliler ile dâhileri ayırıyor. Beyazlatmadan aktarmalıydım ki diyor. Bu karanlık Raskolnikov'un ki gibi. Sibiryâ çöllerinde mi son bulacak. Ben onun ardından yürüyerek takip eden Sonia'yım belki de. "Farklı kim, öteki kim" diyor. Deliler olmasa dünya çok tekdüze olurdu. Şu can alıcı bir cümle:Fiyakamızı bozduğu için aynı kaldırımda yürümeye dikkat ettiğimiz "ebedi mülteciler" diyor deliler için Sevil. "Her zaman özgürlükten yana olmuştumdur" diyor. Deliler en özgür yaratıklar değil midir;meczuplar Tanrıya en yakın insanlar değil midirler.

"Psikotik hastanın ruhu cılk yara içinde" diyor. Oysa kamuoyu kolu, bacağı kesik olmayanı, grip olmayanı, hastadan saymıyor. Delilik yalnızlıktan kaynaklanıyor demek istiyor Sevil. "Kendim olacağım, diyor. Ama zaten kendi olmak delilik değil midir. Şu söz çok güzel: ben hatırladıklarımınla unuttuklarımla bir bütünü. Belki de beni en çok ben yapan benim unuttuklarımdı.

Yukarıda da söz ettiğim gibi egodan, süper egodan, özellikle annenin hayranlığını kazanmaktan söz ediyor. Bu yeni bir görüş. Elektra ve Oidipus önemli buluşlardan ta ilk tragedyalardan ve mitlerden beri. Sevil anneyi ve hatta beyninin öteki yanıyla babayı öldürüyor ve ruh hastası gibi kendini cezalandırıyor. Başka bir yenilik te: herkes "ben olmayı" ezberlerken o "sen olmak" tan söz ediyor. Mesela şu fikir onun yazdıklarının sadece bir takıntı, saplantıda kalmıyor olabileceğinin de ipucu: Çocuğun dünyaya gelişi anne için bir "ben" çatışması, çocuk için bir "sen" arayışıdır.

Anka olabilmeyi başarmış bir deli Sevil. Çünkü her deli bunca bilincinde değildir hastalığının ve böylesi kitaplar yazamaz.

Sevil şöyle bir çocuk kahramanı: "çok yorgun ve bitkin yolda yürürken genç bir anne ile çocuğu tartışarak arkamda yürüyordu. Çocuk ısrarla "yorgunum, doktoru bekleyemem" diye itiraz ediyordu. Onlara döndüm ve hıçkırımlarla sarsılarak "doğrudur, yorgundur çocuk" diye söyledim kadına." O çocuk Sevil'di aslında ve bu sebeple O bütün dünyadan sorumludur. Dünya O'dur çünkü. Deliler birer dünyadır. Aynı zamanda gerçek dünya Sevil'in olumlu paranoyasını bir shov gibi, Truman shov filmindeki gibi karşılar. Her şey Truman için, her şey Sevil için; Sevil'i korumak için. O'nun özelliğini göstermesi için her mimik, her öksürük, kulağa yarım yamalak çarpan her söz, bazen mizansen hezeyanlarına sonrada olumlu paranoyalara dönüşüyor. Sonra bunun hastalık olduğunu fark edip hıçkırıklara boğulma.

Şu söz de güzel: İnsan olması yeterli, insana tapmak için. Şunu düşündürüyor. Deliler delirmeselerdi ölülerdi. Şu da: Her insanın derinlerinde korkunç insan var. Şu da ilginç bir tespit:

Yalnızca genetik bilgiler aktarmıyoruz birbirimize; duygularımızı da aktarıyoruz.

"Sanki iradem benim elimde değilmiş gibi"

"Sanki kalbim ağzıma gelmiş gibi"

"Lütfen bu geceyi tehlikesiz geçireyim, lütfen..."

Bu sözler kendine Sevil. Sen kendinin tanrısısın ve bir başka yerde senden okuduğum gibi tanrılar hastalıklarını bile yalnız yaşarlar.

Annen kızıyor: hep yazıyor, hep yazıyor. Ne yazdığından da haberimiz yok. Baban işaret parmağını gösterip yazmayı bırak, git yat, yoksa hastaneye yatırırız diyor. Sen bu sözlere insanlıkla cevap veriyorsun: Sevgi o iskelede kan, can, deri katıyor. Onlar deliler...Çok sevdikleri için...Çok ince oldukları için...

Sevgili Sevil sen "doğada çıplıklık bir kimsesiz" değilsin ve hiç "hiç olmadın" ama mükemmeli olmaya da çalışma, zaten mükemmelsin. Fakat dediğin gibi kusurunu kabul et ve razı ol. Selam sana sevgili çocuk...Selam tatlı çocuk...Evet sen de diyorsun zaten: Sen ki ışığa dön yüzünü siyah dışı renklerini de görebilmeni sağlayacak olan ışığa. "Yaşama dokunma adına her uzanışın" desen de biz belki dokunamıyoruz sana.

II/Sevil Avşar, Arkadaşım ve Şair

Sevil Avşar'ı 2000'li yılların başında,2003'de tanıdım. Birkaç kez aynı ortamda bulduk. Ama yakın arkadaşlık 2008 Ağustos'unda başladı. Sevil 1985'den beri yazıyor. Bir türlü ciddi ortamlarda bulunmayı başaramamış. 2004'de yarı günlük yarı roman Yaşama Dokunmak İçin adlı kitabı önemli bir yayınevinden profesyonel ilişkiler içinde çıkmış. Sonra üçüncüsü bugünler de olmak üzere üç şiir kitabı yayımlandı. Aslında Sevil Avşar'ın önemli makaleleri de var. Çoğu Akatalpa'nın internet sayfalarında. Zaten bu son çıkan şiir kitabı Niteliğe Veda'daki şiirlerin çoğunluğu da Akatalpa'dan. Arkadaş olmamızın bir nedeni de benim gibi ortalıkta görünmeyi sevmemesi. Bu yüzden yaşlıları bazı kadın şairler gibi fazla isim yapmamış. Ama bence kadın şairlerin en iyisi olmayı; en özgünü olmayı bu son kitabı ile hak etmiş oluyor. Sevil'in şairliğine olumsuz etki eden bir olgu da hayatının büyük acılar içinde, çoğunlukla psikiyatri kliniklerinde geçmiş olması. Aylarca kliniklerde kalan, her gün bir avuç dolusu ilaç için aynı zamanda bir çocuk yetiştirip bir torun sahibi olan bir kadın şair şiire kendini sağlıklı kolay ortamlarda veremezdi. Ayrıca kariyerinde Mülkiye gibi İş Bankası gibi kurumlar da olması hayret uyandırıyor.

Sevil Avşar önsözünde: Ölümün acı bilinci sürekli gerilimde tutar şairi. Dünya hepimiz için bir gurbettir. Sıla yokluktur, sıla hiçliktir. Gurbetin acı türküsünü çığırın bir çocuktur şair diyor. Bazı mısraları ise şöyle:

Kuşlar da terk etti seslerini ... Yıldızlar güneş bile tanıdık değil artık ... Herkes herkese uzak ...

Kendisi gibi kalamayan bir şeyim artık.

Sevil Avşar'ın şiiri özgün buluşlara yaslanan kimi zaman da şaşırtıcı imgeler taşıyan anlatımcı temiz bir dile sahip.

Sevil en çok bu kitabındaki şiirleriyle okunsa da eski şiirleri de unutulmayacak. Ama bipolar duygu durum bozukluğu deyince Yaşama Dokunmak İçin monografisi özellikle psikiyatri dalında ihtisas yapan tıp fakültesi öğrencileri için başvuru kaynağı olmuş gibi.

Sevil Avşar benim 78'li can yoldaşım iyi ki var iyi ki yollarımız kesişmiş ve tabii şimdi yazmama sebep olan esas mesleği şairliği sayesinde büyük bir şairim oldu. O yedi cücelere sor hepsi arkadaşımı diyor. Onu, Kırmızı Şapkalı Kızı, kurtlar yiyemeyecek artık çünkü o yalnız değil ve artık hiç yalnız olmayacak.

6 Kasım 2017

1. Sevil Avşar, Yaşama Dokunmak İçin, Bir Manik Depresifin notları, İnkılap Yayınları, 2004

2. Sevil Avşar, Niteliğe Veda, Artshop Yayınları, 2017

Büşra BİLGİÇ

UMDUĞUM GİBİ

Gözlerin diyorum
Halil İbrahim sofrasından eyvallahını almış
Yüzün, yüzünde kıraathane selamı.
Bahar gelmiş, bayram gelmiş, düğünler gelmiş
Tek tek kapında selama durmak için.

Seni bekleyince
Ağlayan anneler yok, ezilen çocuklar yok, büyük devletlerin
sivrilen planları vahi.
Kar yok kış yok soğuk yok
Buzdan kalelerini kırmışsın bu alemin
Fildişi kulelerden atıp tutan yok

Sanki nimetler sana kuşlar sana minareler sana
Mahyalarda gizlenen harflerin bana
Bir çığlık, bir ezan, bir şükür
Seni sevince
Yeşeriyor tüm evren, ateşler Gülizar, tambur bizim için
çalar.

Semailer sana hicaz sana fasıl sana
Yüreğin Musa'nın sepetinde Nil'ime akar durur
Oysa çöl bana kuru toprak bana baldan ırmaklar sana
Yüzün bu alemde değildir senin, bil bunu.
Bil ki bırak o içindeki firavun ordusunu
Bırak yarılmayan dünya denizini
Kabul, bir Musa asası değildir yüreğin
Ama içindeki o asa da
Az yarmıyor içindeki denizi
Bereket senden mucize senden şükür benden

Suretin Yusuf ile muhabbete mi oturmuştur
Muhammet'ten selam mı almıştır yoksa
Aynı gönülden konuşulmuş muhakkak
Elhamdülillah bana şükür bana.

Yüzün koca bir kuraklığa rahmet yağdırır
Yükünü boşaltır gamlı kadınların, erlerin
Yüzünde bir ayet buldum artık
Şuara bana casiye bana inşirah bana.

Ankara, 07.05.17

Çıktı!

Ateş ve Pervane

şiir

Ali Asker Barut

Edebiyat Ortamı Yayınları, Ankara, Eylül 2017, 124 s.

Naci BAHTİYAR

HERKES ACISINA KABUK

borulara hapsolan derelerin,
pulları dökülüyor yatağına
balık desenli tuzaklarıyla
iğdiş ediliyor gözlerimiz
tıslayan yolların soğukluğu
boynuna dolanıyor dağların

siyanür akıyor toprağımızın karnından
burma desenli düğünleriyle
istimlak ediyor bileklerimizi
acıyan dağların yolunu kesiyor eşkıyalar
ciğerini söküyor ormanların
en mahrem günlerinde

su kavuşumlarında
buruk akıyor dereler
kardeşini hapseden yasalar
töresini celladına bağlıyor.

altından kanattıkça toprağımızı
düşlerimizden uyandırır saldırganlık kokusu
herkes acısına kabuk bağlar
yer kendi kabuğuna

soruları çalınmış hayattan
kaçırıyoruz cennetimizi
gözyaşını timsahtan devşirenler
nefesiyle ödesin istiyorum borcunu

uçurtmayı seven rüzgârlar
eksilmesin göğümüzden
suların durulduğu yerden öpülsün dağlarımız
rüzgârımız elinden tutup gezdiresin bulutları
tenime değsin tanecikler bir maviyi donatsın sonra
arıları ağız tadıyla ağırlasın gevenler
bir dağ tazelisin yeşilini,
parlayan suyun karşısında

Çıktı!

Niteliğe Vedâ

şiir

Sevil Avşar

Artshop Yayıncılık, İstanbul, Ekim 2017, 40 s.

Çıktı!

Kış ve Sapa

şiir

Fatih Akça

Mühür Kitaplığı, İstanbul, Ekim 2017, 72 s.

Hüseyin KORKMAZ

ŞAİRİN HIRKASI

yedi renkli alevi çağırdı önce yangın
cılız yağmur sustu,
sığınıp gök kuşağına
onu bekleyen kara bulutuna

şair, üfleyip püfleyip baruttan hırkaya
kıvılcımdan düğme dikti
her an patlamaya hazır
dağdan gürültüyle güvercinleri indirdi

hırkanın cebinde iki kuş çelimsiz
çıkardı boynunu;
barut kokusu--
dolu genzi ile öttü

çocuğun kanı yerde, kuru;
devrimcinin alınıdaki kanı
nasıl kurumuşsa
kurumuş öyle kurşun sesi
nice duvardan, gökyüzünden, kuş kulağından

aşkı yontup kendine çıra çıkartan,
kibriti çakıp
o çırayı tutuşturan ben;
bir yaradan bir ağrı sordum diye

şair, üfleyip püfleyip
baruttan hırkasına
kıvılcımdan düğme dikti,
küllerini silkeleyip gitti

benden kalan tüm külleri içine toplasa rüzgâr
-bu mümkün değil-
ipek bir bıçakla
rüzgârın kalbini deşer iki köz çıkartırım

rüzgârın kanını biriktirip kasırğa çıkartan
düz ovaya seslenip
o kasırgayı seven ben;
kafeste kuşu sordum diye

duvar dibinde kurşuna dizildim.

Ahmet ÇINAR

AZ YUKARDA

Az yukarda otların yayvan ağzından
Sürüklenip ağıyor gün
Birine sorsam
Su kesiklerinden kalan lekedir der içim
Taşralı biri gibi kokuyor ağzı kuşların
Seçilmiş seslere sığdırıp çekiyorlar kendini
Kimse görmüyor belki
Annemle çiçek alıp veriyoruz kuşlara...

Şerif TEMURTAŞ

ÖNCE ÖLÜYORUM SONRA HİÇ

bir içdeniz kuruyor içimde
taşlar küsüyor toprağa üşümekten
karıncalar kaçıyor yuvalarına
bir nehir akıyor gökyüzünden
kara geceye

dökülüyor sarı yaprakları gecenin
önce sonbahar oluyorum sonra güz

delifişek bir zamandı yılıklı atlar
kalbim tuz kokuyor
karasulak tepiyor gözlerimden

dağlar göçüyor anakaradan
bulutlar çöküyor çatılarına şehrin
kalbimden hüznün akıyor balkona
oturup sızlayan yarama çay döküyorum
tut gece kaçmasın içeri

Ekim 2017

Gürsel BEKTAŞ

ÖZLÜ ŞİİR

Yazarak bozdum her şeyi
Bütün sapa yollar, ot kuytuları, bilinmezlikler
Kaşık tıngırtıları, uzak oturuşlar, bakılmayan gözler
Ana yurdudur dizelerin
Kopacak düğme güvensizliğinde
Benden uzağa gittiğin gün
Avucumda bir iz belirdi
Yıkamakla geçmeyen
Ses
Parmaklarının ucundan piyanoya geçiyordu
İçimden geçiyordu konuşuyorduk
Rüyada kan gibi
Yazarak bozdum her şeyi

Adına sözümde yer bulamadım
Ağır geldi daldaki elmadan
Bulutta yağmurdan ağır
Elinde kar varken ellerimi tutmuşsun
Ama ısınmış dünya, mevsim değişmiş
Kabuk tutan yaradan yardım bekleyen
Kanaması yeni durmuş başka bir yara
Ki o adam dağılışını defalarca çekmiş
Kırılınca önlük cebinde yumurta
İlk günaha girmeden önce
Bilmeden cenneti cehennemi
Adına sözümde yer bulamadım

Şiirler yazdım elmalar için
Sana adımı koyarken sanki bir dala
Kuş kondurmuşlar diyerek

Nevzat KONŞER

UFKU DELEN YOL

Bakışlarında yetişti fundalıklar
bu rüzgârı sen varsın diye yolladılar az önce
kıyılar ve yosun kokan yüzüm bakışlarında

neye yetiştik bunca koşturan insandan
sıyrılıp başka bir zamana mı
gittik galiba bir hiçliği şımartmanın yoluna

gördüğümüz neydi, nasıldık orada
pencereler mecburdu aslında her gün
hep aynı manzaraya

bakışlarında yetişti bir yaz
bu yaşam kokusunu sen varsın diye yolladılar
gezindi geçmiş zaman bakışlarında

nedendi ikimizi toplayan parantez
nedendi kaçarken aklımızı delen tırnak işaretleri

düşüğümüz neydi, nasıldık orada
ateşin tadıyla ölçtük suyun serin yerini

bakışlarında yetişti hayat
ufku delen bir yolduk aynalarda!

Ayfer KARAKAŞ

MASAL PARK'TA

Önce ölüm ilanımı vereceğim
Sonra yıkıklarına sarılacağım

Bir albatrosun
Kanatlarımın ağırlığında her şey
Uçamıyorum ey kuş yüzleri

Sözcükleri dolduruyorum
Boşluk bulduğum her yere
Önce ile sonranın kesiştiği çizgiye

Bir sayı doğrusunda
Sıfıra yakın ben
İnce dal zahmetlerden kaçıyorum

Sivil bir karanfil tutuyorum
Kıpkızıl ve saçlarım
Üç kez söktüm bedenimden çivileri bilmezler
Yaraya eğilirim fakat
Ellerimde sivil karanfiller

Bir öğle vakti uzağında
Suriyeli çocuklarla paylaşıyorum portakalımı
Etrafımda kısa bacaklı kumrularla
Suriyeli çocuklar kumrular ve ben
Sıfıra yakın umuda uzak
Masal Park'ta.

Ünsal ÇANKAYA

KIRILDIM

Balından çatlayan karpuz gibi su sızdıran testinin
Güzelliğine eş görüntüsünün derde deva,
Kalbe şifa yanından beslenirken kırıldım.
O hoyrat dilin ne söylediğini duymadım.
Fısıldadı sanırım, sonra duymadığımı anladı.
Öğrenemedim çünkü dudaktan okumayı.
Öteleyen seslere kapalıdır yüreğim,
Gözlerim bu yüzden fazlaca ihtar aldı,
Kulaklarım duymamaya ayarlı.
Böylesi iyiydi. Hiç söylenmemiş sayıldı.
Ama anladım ki yanlış yaşıyor, çok yaban!
Uzaklaştım, dokunulmaz yalnızlığıyla kaldı.
Çağ kör etti gözlerimizi, sağır oldu kulaklarımız,
Yabancılaştık iyimize, yerimiz kadar dilimize,
Güzel sözler neden kurşun geliyor bize?
Oysa insanca bir dokunuştur her dize,
İnsan insanın külüne muhtaç diye,
İyi gelsin için dertlerimize.
İstenmeyen zamana uzatmışım elimi, anlamadım,
İstemem demiştir belki, hızla sildim anılarımı,
Görmedim, duymadım, duymasam da anladım.
Yanılmıyorsam işte orada kırıldı kalbim,
Belleğim acıyla yandı, kıranı anımsamadı,
Yanılmıyor olsam...
Kalbe şifa olur muydu hiç zaman?

Gebze, 3.12.2016

Mervan SÖYLEMEZ

SESİNİN KAHİR DOLU ATLILARI

Ağzının orta yerinde
Alaca sürüsü geyiklerin
İnancın bilmiş gerginliği
Düşüşün kabul edilmiş hafifliği
Uçurumun yol çağırın ağu'ltusu var

Ah sevgilim dağ kin susar
Köpürür harlanır hurlanır
Durmadan üstümüze salar
Gecenin keskin dişli köpeklerini

Dağılır sesinin kahr dolu atlıları
Usulca kıvranırken
Kanımda hışırdayan sombahar
Usulca öperken
Dağılır boynunun suya inen geyikleri

Seninle aramızda sevgilim
Emekleyen çocuklar kadar mesafe var

İÇİNDEKİLER
Cilt: 18 Sayı: 205 - 216
Ocak 2016 – Aralık 2016

(Ayrac içindeki rakamlar sayıyı, sonrakiler sayfayı gösterir.)

ABACI, Tahir	: Dergiler ve Dergicilik Üzerine (206) 2	BOZ, Ziya	: Afrika Antilopları,... (şiir) (210)11
	: Hemen Nemlenir Gözlerin / Üç Yön, İzmir (şiirler) (210) 1	BOZAN, Yılmaz	: Aşk Yeşili (şiir) (205)16
AÇIKGÖZ, Döndü	: Hayat Kız Kardeşimdir (şiir) (214)15	BUÇAK, C. Tanju	: Suç Mahalli (şiir) (206) 4
AKBAŞ, Beyaz Arif	: Fihi Ma Fih (şiir) (209) 3		: Kan Takıntısı (şiir) (210)13
AKBULUT, Okan	: Metruk Bina (şiir) (210)14	CANER, Fırat	: Şairin Ölümü (şiir) (208) 3
AKÇA, Fatih	: Kıpırtı (şiir) (206) 5		: Temyiz Âzâsı Hamdi Efendi (şiir) (214) 7
	: Harabelere Bakarken Aklımı Yontan Şeyler (şiir) (212) 3	CEM, Hakan	: O Sabah O Kızın Gözleri İçin Füg (şiir) (209) 2
AKDAĞ, Adnan	: Yol/Adım (şiir) (205) 7		: Araf'ın Günlüğü (şiir) (214)11
	: A İnsan (şiir) (210)11	CENGİZ, Mehmet	: Biz Bir Acının Muhatabıyız (şiir) (210) 9
	: Dünya İşlerinden Daha Önemli Düşler (şiir) (216) 7	ÇAĞLI, Leyla	: Başa Dönmek (şiir) (206) 9
AKVEÇ, Gönül Çakı	: Kefkâf-ı Nûn (şiir) (213) 3		: Mengüç (şiir) (209)13
ALBAYRAK, Necati	: Tuzla Kar Gibi (şiir) (207) 7		: Konuşma (şiir) (212) 7
ALEMDAR, Hüseyin	: Yazma ve Ölme İsteği (206) 8	ÇANKAYA, Ünsal	: Anonim Baştankara (şiir) (215)16
	: Hiç/İz (şiir) (207) 1		: Umutlu Türkü (şiir) (206) 7
	: Güzel Ankara, Adnan Satıcı ve Blues Vakti (208) 8		: Tanrısal Düzen (şiir) (208)16
	: Ah Neyleyim! (şiir) (209)16		: Nisan Yağmuru (şiir) (210)11
	: Yedideki Sekiz (210)10	ÇEKİRGE, İsmail	: Öyledir Çünkü (şiir) (212)16
	: Korku Taşı (şiir) (211)11	ÇINAR, Ahmet	: Kurşun Gibiye de (şiir) (214)15
	: Sessiz Söz Gönderi (212) 8	ÇİĞDEM, Sezen	: Kırıldım (şiir) (216)11
	: Dar Vakit İmgeleri (şiir) (213)16	DEMİRAY, M. Güner	: Platonik Aşk (şiir) (214) 1
	: Sıkışık7 (214) 8	DEMİRBAŞ, Soner	: Az Yukarda (şiir) (216) 9
	: Yas, III (şiir) (215)16	DEMİRTAŞ, Rasim	: Geceleri (şiir) (216) 3
	: Tin ve Şiir (216) 4		: Burcumun Yıldızı (şiir) (213)15
ALİ, Rahmi	: Kitap Gölgeleri – V (şiir) (206)11		: Gök Yüzsüz Sone (şiir) (207) 7
ALPER, Yusuf	: 'Benim Annem Bir Melek' (şiir) (205) 1		: Aşkın Bilgisi (şiir) (206)13
	: Hayattan Duvar (şiir) (210) 1	DENGİZ, Deniz	: On Beş Tatilde Şubat (208)13
	: Bir Hançer Gibi (şiir) (215) 1		: Güz Zamanı Şiirleri (şiirler) (212) 9
ANGI, Suat Kemal	: İnek (şiir) (211) 1		: Güz Zamanı Şiirleri (şiirler) (216) 7
	: Dört Tane Duvar (213) 5	DİNÇER, Erdinç	: Varolmanın Korkunç Güzelliği (şiir) (205) 7
	: Haikular (215) 4		: Sarkaç (şiir) (207)13
ARAKLI, Serap Aslı	: Yak Kanı (şiir) (209) 1		: Bu Eskizi (şiir) (212)13
AVŞAR, Sevil	: Sonsuzluk Kuşlar ve Kelimeler (şiir) (207) 4	DOĞAN, Ahmet Şerif	: Yaprak Havası (şiir) (215)15
	: İkilem (şiir) (209)16		: Altı (şiir) (207)16
	: Saçma (şiir) (211)13		: Ünzile Hanım; Gün, Aysın Artık (şiir) (209)11
	: Piyango (şiir) (213) 7		: Zoya Anatolyevna Kosmodemyanskaya'nın Uçurtması (şiir) (212)11
AYDIN, Duran	: Öksüz Dörtlük (şiir) (211)11		: Özürlü Veda (şiir) (214)13
	: Yemişim Şiirini (212)10	DOĞAN, Oresay Özgür	: Şirke Bulanmış (şiir) (216) 5
	: Günsuları (günlük) (213)12		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları VIII (205)10
BAHTİYAR, Naci	: Bir Yazı İki Şair: Karacaoğlan–Hasan Varol (206)12		: Kurulmayan Saatlerin İçinde (şiir) (206) 5
	: Çoklu Derinler (şiir) (207)11		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları IX (207)10
	: Çakılan Akıl (şiir) (209)13		: Suyun Melankolisine (şiir) (208)14
	: Atlantis'in Gözleri (şiir) (212)15		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları X (209)12
	: Herkes Acısına Kabuk (şiir) (216) 8		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları XI (211) 6
BARAN, İhsan	: Şairin Ölümü (şiir) (211)15		: Düğümler Yığımı (şiir) (212) 9
BARUT, Ali Asker	: Oktay Rifat'ın Dışarda Kalan Şiirleri ve Şairin Vasiyeti (207) 6		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları XII (213)10
	: Bir Müfit Ölmüş... Bir "Arkadaş" Yitirilmiş Gibi (208) 6	DURUN, Mustafa	: Çılgık Nodülleri (şiir) (214) 7
	: Lebensraum (şiir) (208) 15		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları XIII (215) 6
BAYRAM, Dilek	: İmkânsızın Şarkısı (şiir) (214)14	DÜLÜLOĞLU, Mehmet Hakan:	: Bir Ana Heykeli'ne Bakarken (215)12
	: Eudaimonia (şiir) (216) 15		: Kapital Hisler (şiir) (206) 9
BEKTAŞ, Gürsel	: Özlü Şiir (şiir) (216)10		: Fevri Repertuar (şiir) (208)12
BETÜL, Zehra	: Sayıklamalar XXV (şiir) (214)16	DÜZGÜN, Öztekin	: Gazel -I (şiir) (205)11
BİLGİÇ, Büşra	: Cem (şiir) (206)16		: Tünel (şiir) (211) 7
	: Umduğum Gibi (şiir) (216) 8	EFE, Hasan	: M. Mahzun Doğan'ın "Uyyy... Aha!" Şiirinin Yaratıcılık Süreci (206)10
			: Hasan Efe ile Şiir ve İmge

	(Halil Şahan ile söyleşi)	(210)12		: Günlük	(215)14
EMİNOĞLU, Kaan	: Ayrısı Ayrık (şiir)	(207)15		: İki Sevil Avşar	(216) 8
EMRE, Nilgün	: Gül Ağrısı (şiir)	(208)13	ERTEKİN, Gökhan	: Radyonun Anneye	
EMRE, Orhan	: Kül/Nar (şiir)	(208)15		: Küsmüslüğü (şiir)	(206) 9
ENCİ, Sema	: Kapkara Bir At Ve Üzgün (şiir)	(205) 6	FINDIKÇI, Metin	: Benzerlik Belirtisi (şiir)	(208) 1
	: Tanrı'nın Yıkanmış Elleri Üzerine (şiir)	(207)15		: Görme Belirtisi (şiir)	(215) 1
	: Ötesi (şiir)	(209) 3	FİLİZKOL, Seyit	: Açlık (şiir)	(206) 5
	: İlan (şiir)	(212)16		: Yanan (şiir)	(208)13
	: Ellerinin Tarihi (şiir)	(214) 3		: Serbest Düşüş (şiir)	(215) 7
	: Azra'nın Parmak Uçlarında Zaman (şiir)	(216) 3	GİRGİN, Mehmet	: Mavi İğne (şiir)	(205) 8
ERÇELİK, Ersan	: Simurg (şiir)	(209) 9		: Mavi İğne (şiir)	(207) 9
ERDOĞAN, Altay Ömer	: Bu (şiir)	(206) 1		: Kısa Şiirler (şiir)	(210) 3
	: Mucizesi Yol Olan Şair	(213) 4	GÖKSAL, Umud	: Öyküler	(211)12
	: Satirik İşkence (şiir)	(216)16	GÖL, Bekir	: Yeşil Şarkılar (şiir)	(213)15
ERDOĞAN, Altay Ömer - PEKER Hüseyin	: İki Şairden Bir Şaire Bakış: 11'er Maddede Mehmet Taner Şiiri	(205) 2		: Sonbahar Sonatı (şiir)	(215) 5
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Mana Tükendi, Hadi Siz de Yavaş Yavaş Dağılın Artık	(207) 2	GÜLMEZ, Sedat	: Geçvan (şiir)	(205)13
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Nasıl Bir Çukur?	(208) 4	GÜNAY, Serkan	: Yarımday (şiir)	(205)11
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Hayat Kayıtları, Şiir Kayıtsızları...	(209) 6	GÜREL, Şenol	: Kül Üzerine Fragman (şiir)	(211) 7
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: 'Hikmet Burcunda Bir Şaman', Bu Dünyadan Geçmişler....	(210) 4		: Gözün Körü (şiir)	(212)14
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Aşktan Alır Rengini Dünyanın Bütün Çiçekleri...	(211) 2		: Ev (şiir)	(205)11
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Uçurum Ağzına Dökülen Kızılıcak Tadı	(212) 4	GÜRKAN, Örsan	: Dadal I (şiir)	(209) 9
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Kendi Şiirlerini Yaratan İki Usta...	(214) 4		: Dadal II (şiir)	(212)15
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Dönüşsüzün Selinde Elleri Normal: Yeniliğin Şifresi...	(215) 2		: Durasız (şiir)	(214) 7
ERDOĞAN, Barış	: Fenikeli Bir Kadın Denizime Giriyor (şiir)	(208) 1	HAMAMCI, Engin	: Uykusuzlardan Işık Haberi (şiir)	(215)10
	: Kuyruk Çingene Düğünü (şiir)	(210) 3		: Miras (şiir)	(208)15
	: Surya Namaskara (şiir)	(212) 9		: Sonra Kuşlarla Fotoğraf Çektirdik (şiir)	(211)14
	: Petrol Yeşili A (şiir)	(214)11	HİÇYILMAZ, Tolgay	: Sebepsiz Bir Süs (şiir)	(213) 5
	: Komşular İki Perde Dram (şiir)	(216)16	HORLU, Devrim	: Kefen Parası Niyetine Cık Cık Cık-	(211) 9
ERGEN Özgün	: Lenfoma Lymphoma, Hastalık Notları, Dikenli Işıklı Yolda Yürümek...	(209) 2		: Ayık Yıllar (şiir)	(205)15
	: Melih Cevdet Anday Şiirinin Yol Haritaları: "Açlar" Şiir...(210) 8		İŞIKER, Nihan	: Havvaçelen (şiir)	(207) 5
	: Hatırlamak İçin Bir Reçete Suya Yatırdım (şiir)	(211) 5		: Kırılğan (şiir)	(208)12
	: İz Sürer (şiir)	(213)16		: Bir Liyakat Eylemidir Sevmek (şiir)	(209) 9
	: Kalan (şiir)	(215) 7	İMRE, Eren	: Noktasız (şiir)	(211) 9
ERKEKLİ, Osman Serhat	: Günlük	(205) 9	İRDELMEN, Barbaros	: Benisanabırak (şiir)	(212) 9
	: Günlük	(206)14		: Aşk Güncellemesi -III- (şiir)	(214)16
	: Günlük	(207)14		: İkinci Düşleri I (şiir)	(215)13
	: Günlük	(208)14		: Vicdan Yoklaması (şii)	(216)16
	: Günlük	(209)14		: Boşuna Yıkama Müjgan(şiir)	(211)14
	: Günlük	(210)14		: Oluşum (şiir)	(205) 7
	: Günlük	(211)14		: Yalnızlığım (şiir)	(207)13
	: Bugün (şiir)	(212) 1		: Beni Ararsan (şiir)	(209) 2
	: Günlük	(213)14		: Şiirler	(211)12
	: Günlük	(214)14		: İlk (şiir)	(215)14
			KABAPALAMUT, Korkut:	: 'Ölmeye Yatmak' (şiir)	(205) 1
				: Üzgün Günlük IX	(206) 6
				: Evini Terk Edenin Şiirleri (şiir)	(207)16
				: Üzgün Günlük X	(208) 2
				: Üzgün Günlük XI	(209) 4
				: Üzgün Günlük XII	(210) 2
				: Göster Bana (şiir)	(211) 9
				: Üzgün Günlük XIII	(212) 2
				: Bilgelik, Mutluluk ve Başka Şeyler Üzerine...	(213) 2
				: Üzgün Günlük XIV	(214) 2
				: O Sonsuz Müzik (şiir)	(215)16
			KAÇAR, Ozan	: Kat' (şiir)	(212)11
			KALENDER, Arife	: Yarış (şiir)	(209) 1
				: Dil Sokağı Sakinleri (şiir)	(213) 1
			KARA, Erkan	: Yalnız ve Yalnızlık	(205) 9
				: Sustun (şiir)	(207) 4
			KARABULUT, Selami	: Evine Gitmek İstemeyenin Baladı (şiir)	(206) 4
				: Kendini Arayanın Baladı (şiir)	(209)16
				: Geçmiş İlkyazın Baladı (şiir)	(212) 7
			KARAÇOBAN, Aytekin	: 1000+1 Soru (şiir)	(206) 4

	: 1000+1 Soru (şiir)	(210)16	ODABAŞ, Volkan	: Yoksunuz (şiir)	(208)15
	: 1000+1 Soru (şiir)	(211) 1		: Kimdir Dedim (şiir)	(211) 5
	: 1000+1 Soru (şiir)	(213) 7	OĞUZ, Cihan	: Şipşak (şiir)	(214) 1
	: 1000+1 Soru (şiir)	(215)11	OĞUZ, Mustafa	: Şiirli Günlük (şiir)	(214)10
KARADENİZ, Sinan	: Aşkın Belleği (şiir)	(207)14	OLUKLU, İbrahim	: Hasan Bülent Kahraman'ın	
	: Marifetname (şiir)	(209)14		Edebiyata/Şiire Bakışı	
	: Çelenk (şiir)	(211)11		Üzerine	(205)14
	: Bak Balığın Gözlerinde			: Müflis (şiir)	(206)16
	Büyüyor Ölüm (şiir)	(213)14		: Şuara İçin Not	(207) 8
	: Kırlangıç Çılgılığı (şiir)	(215)11		: Bir Durdu İki Söyledi (şiir)	(208)12
KARAKAŞ, Ayfer	: Pandora Hanımın Çürük			: Üç Kısa (şiir)	(209) 3
	Kutusu (şiir)	(206)16		: Güz Sürgünü (şiir)	(211)11
	: Hurafe (şiir)	(209) 5		: Az Daha Yaklaştım Sana(şiir)(212) 7	
	: Benden Topladığın Çiçekleri			: Tuğrul Tanyol'un İki Şiiri	
	Ver Onlara (şiir)	(212)11		Üzerine	(213) 6
	: Jenga Boom (şiir)	(214) 7		: Saat Vurdukça Vuruyor(şiir)(214)15	
	: Masal Park'ta (şiir)	(216)11		: Şuara İçin Not	(215) 8
KARAKAYA, Müştehir	: Dilek Akın'ın "Batıl Şiir		ORHAN, Rıdvan	: Bana da Uğrayın (şiir)	(216) 2
	Duası: Manifesto" Şiiri			: Yaşantıcık (şiir)	(213)15
	Üzerine Bir Değini	(205)12	ÖMER, Mine	: Kızdı (şiir)	(215)13
	: Aslı Ardic'in "Esrik Uçurtma"		ÖNDER, Hızır İrfan	: Üçlemeler (şiir)	(193)14
	Şiirinde Sevginin Büyüklüğü(212)12		ÖZ, Musa	: Dişi Bir Sözcük (şiir)	(206) 7
	: Nabu (şiir)	(213)13		: Anı Olsun Diye Ömrüm(şiir)(212)15	
KARAKÖSE, Zabit	: Tutulmak Yağmurlara (şiir)	(207) 5	ÖZÇELİK, Güray	: Utandığım Rengin Adını	(211) 7
	: Ziyaret (şiir)	(209)15		(şiir)	
	: Şeb-Zindedâr (şiir)	(211)13	ÖZDEMİR, Mehmet	: Tenha Dağ Başında Beni	
	: Kılıcın Çehremde Gezinirken			Yeniden Doğur (şiir)	(207) 5
	Yürürlüğe Girmeli Merhamet			: Sevmek Daha Çok Irmak	
	(şiir)	(213) 3		(şiir)	(209)15
KARAYAZI, Mahir	: Gülüşü (şiir)	(205)16	ÖZEŞER, Selma	: Anitta'nın Sırrı (şiir)	(205) 1
KILIÇ, Beytullah	: Üç Ali Bir Mehmet	(205) 4		: Stepçe (şiir)	(207) 4
	: Kuyu-A (şiir)	(206) 5		: Kuş Dili (şiir)	(209) 3
	: Alay ve Gerçek	(208)10		: Soğuk Siyah (şiir)	(211)16
	: Kendi Avlusuna Seyyah			: Novella (şiir)	(213) 7
	-Erkan Kara Şiiri	(209)10		: Mühlet (şiir)	(215) 7
	: Bedeli Ödenmiş Bir Ölüm		ÖZGÜL, Damar Orhan	: Beyaz Bela (şiir)	(205) 8
	-Gökhan Arslan Şiiri	(211)10	ÖZKAN, Recep	: Öl Üstünde Tut Beni (şiir)	(206)13
	: "Şehir" in Nesnesi ve Peri		ÖZTEPE, Ozan	: Memleketimden İsyân	
	Çıkması -Turgay Kantürk	(213) 8		Manzaraları: XXII. Horoz	
	: Dip Kuruntusu (şiir)	(215)11		Kafası (şiir)	(205) 6
KILIÇ, Mustafa Ergin	: Çapa ve Çaba (şiir)	(208) 9		: Memleketimden İsyân	
KONŞER, Nevzat	: Yalnızlık Yakışmasın Bana			Manzaraları: XXV. Bakır	
	(şiir)	(207)11		(şiir)	(207) 7
	: Ak Katalpa (şiir)	(210)11		: Memleketimden İsyân	
	: Zeynep (şiir)	(214)14		Manzaraları: XXVIII.	
	: Ufku Delen Yol (şiir)	(216) 11		Remzi İssizoğlu Manifestosu	
KORKMAZ, Hüseyin	: Kırsal Gölge Bölgesinde			(şiir)	(211)12
	- Söyle Şiir! --	(207)12		: Memleketimden İsyân	
	: Raks Eder Çengi (şiir)	(208)16		Manzaraları: XXXII. Ter	
	: Tragedyanın Doğuşunda			(şiir)	(213) 3
	Şiirin Yeri	(211) 8		: Memleketimden İsyân	
	: A. Ertan Mısırlı ile			Manzaraları: XXXII	
	Söyleşiiri-Yorum	(214)12		XLIV. Grev	(216) 7
	: Şairin Hırkası (şiir)	(216) 9	PEKER, Hüseyin	: Tünelin Çıkışında (şiir)	(206) 1
KOYUNCU, Fahrettin	: Celep Oyunu (şiir)	(208)15		: Ebedi Ama Küçük Olsun:	
	: "Dönüşsüzün Selinde"yiz	(212)14		Mutluluk Hakan Unutmaz'ın	
	: Yağmur Çilingiri (şiir)	(213)11		Aksak Fabl'ında Yolunda	
	: İlk Snavda Kazık Soru (şiir)(215)13			Giden Şeyler	(216) 6
KÖSE, Hüseyin	: Anneye Mecal (şiir)	(212) 1	PEKER Hüseyin - ERDOĞAN,		
	: Zerre (şiir)	(214)16	Altay Ömer	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:	
	: Tenhası Eğik Avlu (şiir)	(216) 1		11'er Maddede Mehmet Taner	
küçük İSKENDER	: Tekerleksiz Bisiklet (şiir)	(208) 1		Şiiri	(205) 2
KÜÇÜKYUMUK, Aysar	: Yürüyüş Tedavisi (şiir)	(214) 1		: İki Şairden İki Şaire Bakış:	
KÜTÜK, Oğulcan	: Sabır Hizası (şiir)	(213)15		Mana Tükendi, Hadi Siz de	
LOKMAN, Tataryen	: Geçmişin Kuytusundan (şiir)	(208)14		Yavaş Yavaş Dağ'ın Artık	(207) 2
	: Sen Dağları (şiir)	(210) 8		: İki Şairden İki Şaire Bakış:	
	: Eriyen Zamanlar Penceresi			Nasıl Bir Çukur?	(208) 4
	(şiir)	(214)11		: İki Şairden İki Şaire Bakış:	
MERCANOĞLU, Salih	: Elma (şiir)	(207) 1		Hayat Kayıtları, Şiir	
METE, Arif	: Zıpır Kaygılar (şiir)	(212)13		Kayıtsızları...	(209) 6
NART, Taner	: Sıradaki Şarkı (şiir)	(207) 5		: İki Şairden İki Şaire Bakış:	

EUDAİMONİA

İğne deliğinden geçen acı sözlerim var
Hepsini de sana söylüyorum.

Geriyeye dönüp baksam
Sokakta bırakılmış gibi çaresiz
mavi ve çocuk gözlerimle bakabilirim,
sana karşı yumuşayabilirim.

Geriyeye dönüp bakmamanın heyelanını yaşıyorum...
Ama sen adına hezeyan diyorsun hislerimin.

Seneler geçen senelerin çokluğu, büyüklüğü, devliğı
İnsanın ömrü gibi diyorum
Ömrü gibi değil ta kendisi ömrümün.

Ben ömrümün sende akışını durduramıyorum.

	'Hikmet Burcunda Bir Şaman', Bu Dünyadan Geçmişler.... (210) 4
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Aşktan Alır Rengini Dünyanın Bütün Çiçekleri... (211) 2
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Uçurum Ağzına Dökülen Kızılık Tadı (212) 4
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Kendi Şiirlerini Yaratan İki Usta... (214) 4
	: İki Şairden İki Şaire Bakış: Dönüşsüzün Selinde Elleri Normal: Yeniliğın Şifresi... (215) 2
POPE, Jacquelyn (Çev: Ümit Şener TA)	: Yağmursuz Mevsim (şiir) (206)13
RAYMAN, Mehmet	: Kuşluk Güneşi (şiir) (206) 5 : Yollar (şiir) (208) 6 : Yüreğimin Ortadoğusu (şiir) (210) 7 : Zamansız (şiir) (212)14 : Düş Döngüsü (şiir) (215) 5
SELENGA, C.	: Gökkuşuğı Tonları (şiir) (207)16
SÖYLEMEZ, Mervan	: Sarmaşık (şiir) (209) 9 : Ölüm / Yol (şiirler) (206)11 : Sesinin Kahır Dolu Atlıları (şiir) (216)11
ŞAHAN, Halil	: Hasan Efe İle Şiir ve İmge (210)12
ŞAHİN, Kâzım	: Beklemek (şiir) (210) 1 : Ağıt (şiir) (216)16
ŞANLI, Mustafa TA, Ümit Şener	: Psikoteknik Belgesi (şiir) (215)15 : Üçüncü Dünya (şiir) (209)15 : Merdiven (şiir) (215)13
TAN, Turgut	: 24 (şiir) (207)13
TEMUR, Umut	: Sağaltım (şiir) (215)15
TEMURTAŞ, Şerif	: Çıktım Gecedem (şiir) (206) 4 : Geldim Bir Yamaçtan (şiir) (208)13 : Kaçak Bir Ülkeden (şiir) (210)14 : Gözlerim Şimşek (şiir) (212)15 : Gözlerim Dalıyor Eski Yaza (şiir) (214)15 : Önce Öliyorum Sonra Hiç (şiir) (216) 10
TEZCAN, Gültekin	: Darağacı Yeşili (şiir) (205)13 : Doğmamış (şiir) (209)15 : Küf (şiir) (211)11 : Yol (şiir) (213) 5
TEZGÖRENLER, Şerif	: Çağla Yeşili Nergis Kokusu (şiir) (215)13
TİRYAKİ, Ertuğrul	: Teknolojik Travma (şiir) (205)14
TOP, Erdiç	: Liliüm (şiir) (206)14 : Anlam Orgazm (şiir) (208)15 : Gölgemize Hüküm Sanat (şiir) (210)15 : İsa ve Ses (şiir) (213) 2
TOPAL, Mehmet	: Dünyanın Eziyeti (şiir) (210)16
TUZCU, Mehmet Mümtaz	: Meyus ve Munis (şiir) (207) 1 : Damında Dazlak Vahanın (şiir) (209)16 : Özü Kadardır (şiir) (210)16
UNUTMAZ, Hakan	: 2010 Sonrası Genç Şairin Varoluş Sancıları (215)10 : Genç Şairin Tanınmayan "Yeni"si (216) 2
UYSAI, Oya	: Ünlem (şiir) (209) 1 : Sözün Düşümü (şiir) (213) 1
ÜNALAN, Umut	: Buruk Bir Tat (şiir) (206)15
ÜZER, Şeyda	: Ayraç (şiir) (213) 5 : Sürdüler (şiir) (205) 7

VAROL, Hasan	: Bir Güz Rengi (şiir) (205)15 : Aylan Bebek (şiir) (208) 3 : Sevinçle (şiir) (211)16
VURAL, Fesih	: S' Açılmış Yüreğimizdeki K' Ansızlar (şiir) (211)15
VURDUM, İlayda	: Liman (şiir) (205)14 : Gök İçinde (şiir) (208)12
YAZICI, Halim	: Beni En Son Balıklar Vaftiz Etmişti (şiir) (216) 1
YILDIZ, İrfan	: Güzortası Duyguları (şiir) (206)15 : Çek Bakalım (şiir) (210)15 : Şair Ağaçların Altına Yakışır (şiir) (216) 5
YILMAZ, Enes Erdem	: Yang (şiir) (213) 3
YILMAZ, Felek	: 'Doğmuş Olana' Veda (şiir) (209) 3 : Kurumuş Çiçeklerin Hatırına (şiir) (216) 7
YILMAZ, İsmail Güney	: Daha Geriyeye (şiir) (208)13 : Güne Düne Bir Eskiz (şiir) (210)13 : Karanfil (şiir) (215)15
YILMAZ, Recep	: İnsan Hallerimiz (şiir) (206)13 : Kış Bitti (şiir) (208) 7 : Çocuğın Akşamüstü Hüznü (şiir) (210) 9 : Gölge (şiir) (213) 7
YİĞİTTEKİN, Hanifi	: Büyüme Ağrısı (şiir) (213)11
YİRİK, Hakan	: İncicam (şiir) (211)15 : Hüznün (şiir) (215)11
YÜNLÜEL, Reha	: -Bir Başganlık Şiir Referendumu- (şiir) (206)16 : Rehaiku (Sr VI-X) (şiir) (208)16

Altay Ömer ERDOĞAN

Barış ERDOĞAN

SATİRİK İŞKENCE

“hatalarımızı çıkarsak geriye ne kalır hayatımızdan”

Orhan Alkaya

bu aşka bir manifesto gerek ya da bir veda mektubu.

korkuluk gibiyiz düşlerimizin verimsiz tarlasında
biraz taşralıyız biraz somurtkan gündelik aldanışlara
gelmek ile gitmek arasında silik bir nokta kadarız
bu ağırlığı yutmuş yalamış olmak hafifletmiyor
şakaklarımıza yapışan dünya ağrısını da

sıranın farkındayız farklılığın sırasında belki
manşetlerle uğurluyoruz gövdemizden kaçan gölgemizi
susuzluktan söz ediyoruz, uykusuz bakışlarımız ara sıra
yamanıyor pencerelerine tutkunun: perdeyi kapa!
bir virgül bizi ayıran hem çoğaltan sabra

sonra sonbaharı kesip ağaçlardan ve bulutlardan
korkuluk yapıyoruz yeni aldanışlara
yitip gidiyor sararmış yapraklar arasında
kendimizden kaçan kendimizin
kenar mahallelerde yankılanan sedası
*

dudaklarında çürüyor susmanın edası
hayatımızdan hayatımız kaldı geride
gitgide yayılıyor bu dil vebasası
gitgide yayılıyor bu dil
gitgide yayılıyor bu
gitgide yayılıyor bu
gitgide

Nihan İŞIKER

VİCDAN YOKLAMASI

vicdanımızın altında bir kedi olsa
tırmalasa hiç durmaksızın.

KOMŞULAR İKİ PERDE DRAM

ben hep derin yaralarla döndüm evime
komşular iki perde dramdı, oynanmış

aklımı yitirdim, düşgücüme sığındım
açık renklerden patiska, biçilmiş

göğsüme kuş işlediler çeşit çeşit kanatlı
delik deşik kör uçurum, yıkılmış

hep uçurum hep kayalık, kuşluğu öğrendim
payım içime sığmayacak denli iri taş

dilim ağzıma sığmaz oldu, ahdım ağı kâsesi
damla damla hazreti yağmur, birikmiş

bu benim hayat hikâyem, kısa öyküm
burda biter sav sözüm, söylenmiş

Kâzım ŞAHİN

AĞIT

ağladım öğrenemedim suyun sesini
döndüm durdum insana yakılan ağıta
içimde bir şey var çıkaramadığım
bana yüklenen acı uçurmuş ruhumu
ev nasıl daraltır adamın içini
iyi olmak nasıl bir şeydi
bana bakıp kuruyan çiçekler orta yerde

ben sana kötü rüya sen bana açmayan kardelen
ben nasıl geldim yalnızlığa o yoksul kapıdan
duran bir taşın iç yüzüüm yüzyıl bekleyen
daha derinime batıyor umutsuz gözlerin
fıslıdadığım sözcükler bir uçurumun kıyısı
bana anlatılan güzel bir hayatın bitişi
üşüyor şimdi her şey

ağladım kısaldı saçların
bilmediğim bir dildi konuştuğun
elimde tutan çocuk şiir tadında
bitiyor dilini öğrendiğim kitap
yıkılıyor hayal ettiğim şehirler

böyle hızlı mı ölür insan

Yayın Yönetmeni : Ramis Dara
Prodüksiyon : İhsan Üren, Z. Ersin Erdem, Yalçın Oğuz,
Halim Çiftçi.
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : Zühtü Engüdar (Alipaşa Mah. Konuralp Cad.
Karnur Apt. No: 22 D: 3 Osmangazi- BURSA)
Yazışma ve posta kargo adresi : PK 68 16361 Ulucami – BURSA
E- Posta : akatalpa@hotmail.com
Yayın Türü : Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 – 7685

Katkı Payı : 25 TL.
Posta Çeki ya da Banka hesabı: Ramis Dara adına açılmış;
6025702 numaralı Posta Çeki hesabı
ya da Yapı Kredi Bankası Mudanya
şubesi (567) Hesap No: 72092839
IBAN: TR370006701000000072092839
Baskı : Akın Erim Matb. Hocalizâde Cad. 7/27
Setbaşı – BURSA

Ocak 2000'de Bursa'da Ramis Dara, Melih Elal, Serdar Ünver, Ali Özçelebi ve arkadaşları tarafından kurulan şiir ve eleştiri ağırlıklı aylık edebiyat dergisi
Akatalpa (www.akatalpa.org), şair ve yazarlarının bağışladıkları telifler ve bazı şiir dostlarının sürekli katkısıyla yayımlanmaktadır.